

Peter Pan

O CARTE DE COLORAT MINUNATĂ,
CARE INCLUDE UN POSTER DETAȘABIL

LBRIS

We know
books

Familia Darling locuia la numărul 14, într-o casă cu trei etaje din Londra. Aici trăiau domnul și doamna Darling, fiica lor Wendy și cei doi fii mai mici, John și Michael. Familia Darling nu avea mulți bani, dar au insistat să aibă o doică pentru copii. Toate celelalte familii din cartier aveau una, iar domnului Darling îi păsa foarte mult să fie pe picior de egalitate cu vecinii.

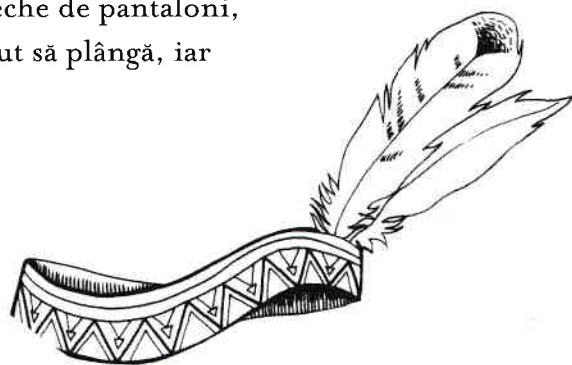
Însă, pentru că familia Darling era săracă, dădaca lor era, de fapt, un câine mare numit Nana. Chiar dacă era diferită de celelalte dădace, Nana era o comoară: ducea copiii la școală în fiecare dimineață, nu uita niciodată de uniforma pentru fotbal a lui John și ținea mereu o umbrelă în gură, în caz de ploaie.

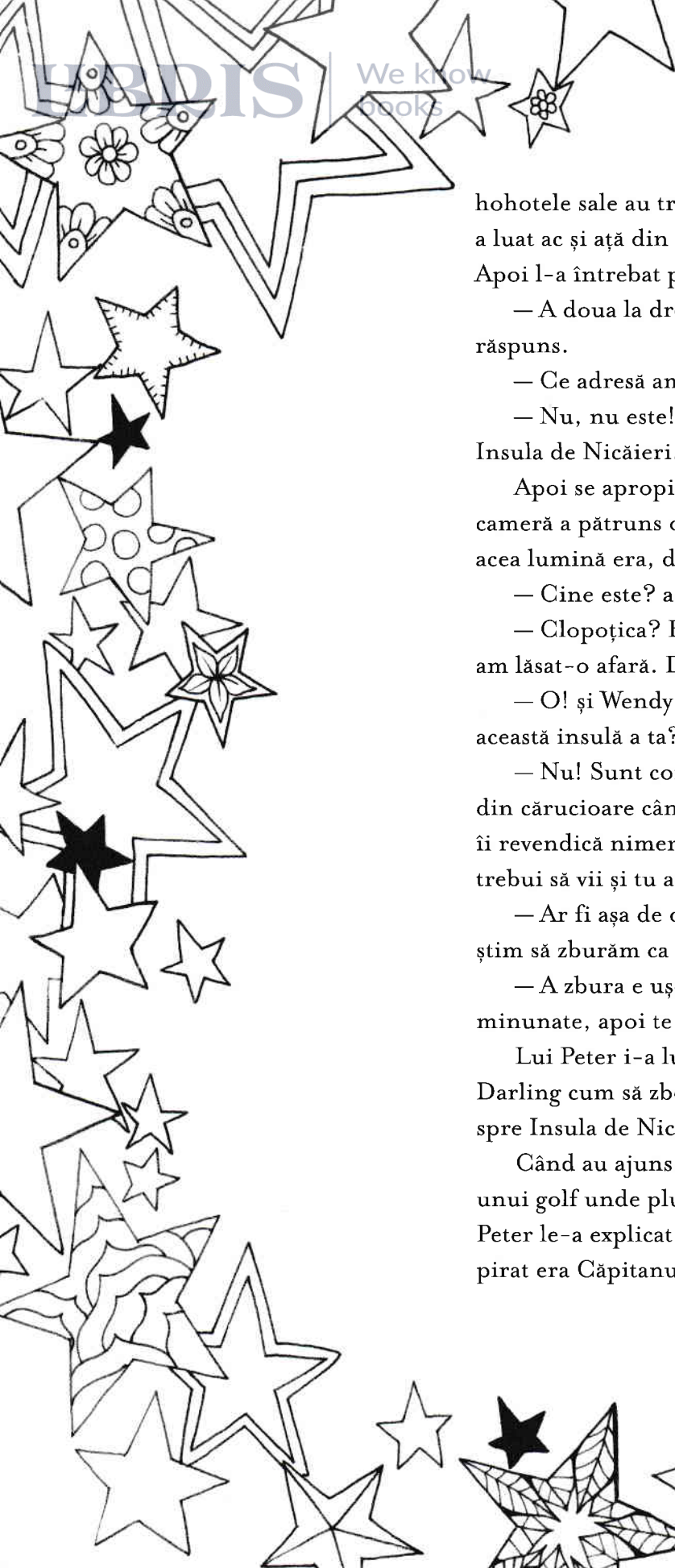
Într-o dimineață, Nana i-a arătat doamnei Darling niște frunze pe podea. Doamna Darling a întrebat-o pe Wendy despre acestea.

— Cred că a fost Peter, a spus Wendy. Ce ștrengar este!

Wendy i-a mai spus că Peter Pan era un băiat care venea noaptea pe la ferestre. Doamna Darling a crezut că fiica ei a inventat totul. Așa că în noaptea următoare a dus copiii la culcare și le-a citit o poveste până când aceștia au adormit. Într-un târziu, a adormit și ea; dar la un moment dat a trezit-o un zgomot. În fața ei stătea un băiat îmbrăcat în frunze uscate! Țipătul doamnei Darling a alertat-o pe Nana, care a sărit să prindă băiatul; tot ce a reușit a fost să îi desprindă umbra, pentru că băiatul a zburat pe fereastră și a dispărut.

Doamna Darling a luat umbra și a pus-o într-un sertar, apoi a ieșit la cină cu domnul Darling. La puțin timp după ce au plecat, Peter Pan s-a întors în camera copiilor. Era hotărât să-și recupereze umbra. Când a găsit-o în sertar, a încercat să se îmbrace cu ea, ca și cum ar fi fost o pereche de pantaloni, dar umbra nu se lipea deloc. Peter a început să plângă, iar

hohotele sale au trezit-o pe Wendy. Fetița s-a ridicat din pat și a luat ac și ață din coșul său, încercând să-i coasă umbra la loc. Apoi l-a întrebat pe Peter unde locuiește.

— A doua la dreapta, apoi drept înainte până dimineța, a răspuns.

— Ce adresă amuzantă, exclamă Wendy.

— Nu, nu este! Este singurul mod prin care poți ajunge în Insula de Nicăieri.

Apoi se apropie de fereastră și o deschise; prin ea, în cameră a pătruns o lumină. Când s-a oprit, Wendy a observat că acea lumină era, de fapt, o făptură mică.

— Cine este? a întrebat Wendy.

— Clopoțica? Este o zână. Mă tem că am închis fereastra și am lăsat-o afară. De aceea este așa de supărată.

— O! și Wendy făcu o pauză. Atunci, tu trăiești singur pe această insulă a ta?

— Nu! Sunt comandantul Băieților Pierduți, a celor care cad din cărucioare când doicile lor nu sunt atente. Cei pe care nu îi revendică nimeni în șapte zile ajung pe Insula de Nicăieri. Ar trebui să vii și tu acolo! Ai putea fi mama lor.

— Ar fi așa de distractiv! Vor veni și frații mei. Dar noi nu știm să zburăm ca tine.

— A zbura e ușor. Doar trebuie să te gândești la lucruri minunate, apoi te vei ridica în aer!

Lui Peter i-a luat doar câteva minute ca să le arate copiilor Darling cum să zboare. Puțin mai târziu, s-au îndreptat cu toții spre Insula de Nicăieri.

Când au ajuns în apropierea insulei, au zburat pe deasupra unui golf unde plutea în aer o aură ciudată. O puteau simți. Peter le-a explicat că zona era plină de pirați, iar cel mai rău pirat era Căpitanul Cârlig. Într-o bătălie, Peter i-a tăiat mâna

dreaptă cu sabia sa și a dat-o unui crocodil. Acum, în locul mâinii el avea un cârlig de fier, iar crocodilul îl urmărea pe pirat oriunde mergea! Deoarece crocodilul înghițise și un ceas, care continua să ticăie în burta lui, Căpitanul Cârlig îl putea auzi ori de câte ori era prin apropiere. Ceea ce nu știa Peter era că acest căpitan descoperise peștera secretă unde trăiau Băieții Pierduți. Piratul malefic pune la cale un plan pentru a-l ademeni pe Peter: să-i aducă pe copii pe nava sa.

Clopoțica a ajuns la peștera secretă înaintea lui Peter și a copiilor Darling. Încă era furioasă.

— Peter vrea să o uciideți, a spus ea, arătând înspre Wendy.

Pentru că până atunci nu s-au îndoit niciodată de ordinele lui Peter, aceștia și-au luat arcurile și săgețile și au început să țintească în Wendy. Una dintre săgeți a lovit-o și fata a căzut la pământ.

— Ce ați făcut? a exclamat Peter. Aceasta este doamna pe care am adus-o pentru a avea grijă de voi!

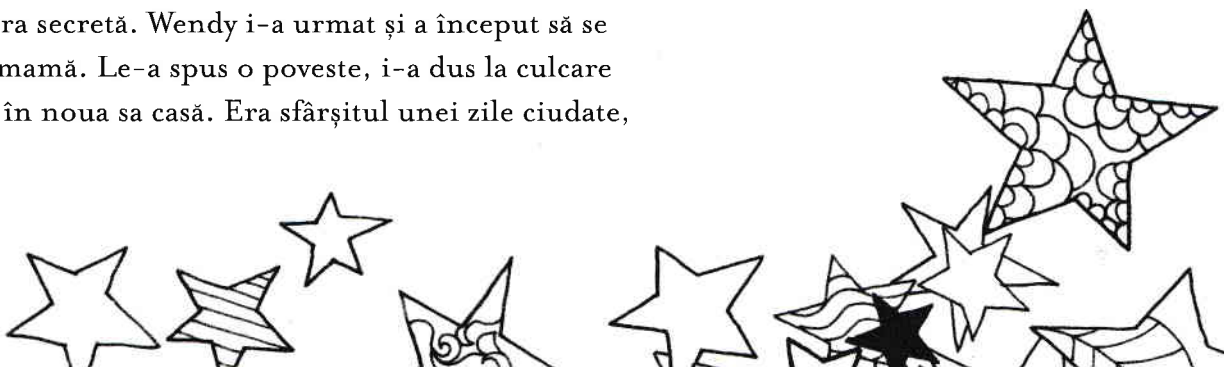
A îngenuncheat lângă fată și a luat săgeata, care din fericire fusese deviată de un nasture. Băieții Pierduți i-au spus lui Peter despre gluma rea pe care a făcut-o Clopoțica.

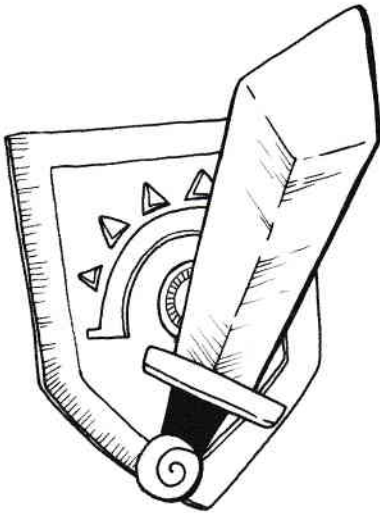
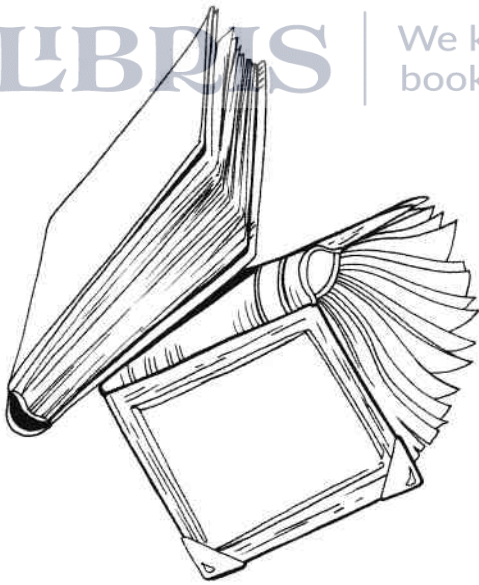
— Zână obraznică! a exclamat Peter. Nu vreau să te mai văd vreodată!

În timp ce Clopoțica a zburat supărată, Peter a avut grijă de Wendy, care leșinase.

— Deoarece nu putem să o aducem pe Wendy acasă, a spus Peter, haideți să aducem casa la ea. Vom construi noi una!

Băieții au adunat tot ce aveau nevoie și au început să construiască o casă în jurul lui Wendy, în timp ce aceasta dormea. Când au terminat, casa era frumoasă și Wendy era adăpostită înăuntru. Când Peter a bătut la ușa din față, ea s-a deschis și a apărut Wendy! Băieții Pierduți au îmbrățișat-o și au invitat-o în peștera secretă. Wendy i-a urmat și a început să se poarte cu ei ca o mamă. Le-a spus o poveste, i-a dus la culcare și apoi s-a întors în noua sa casă. Era sfârșitul unei zile ciudate,

dar era și începutul unor serii de aventuri fericite pe Insula de Nicăieri.

Într-o zi, pe când toți copiii se jucau pe Stâncă lui Marooner din laguna sirenelor, Wendy a simțit o prezență întunecată în apropiere. Și Peter a simțit asta, pentru că a sărit în picioare și a dat semnal lui de alarmă:

— Pirați! Toată lumea să sară în apă!

Toți au sărit de îndată ce o barcă a piraților a ajuns la stâncă. Acolo se aflau trei oameni la bord: doi dintre pirații Căpitanului Cârlig și prizoniera lor, prințesa nativă Tiger Lily. Mâinile și gleznelor acestora erau legate cu funii. Peter s-a decis să intervină și să o salveze pe Tiger Lily. Imitând vocea lui Cârlig, a strigat:

— Eliberați imediat prizoniera sau voi înfige cârligul în voi!

Ascultători, pirații au eliberat-o pe Tiger Lily, care a sărit imediat în apă și a dispărut.

— Hei, tu! Urcă în barcă! a strigat Cârlig.

Însă de data aceasta era adevăratul Cârlig, care înota spre barcă!

Peter Pan i-a pregătit pe Băieții Pierduți de bătălie. Lupta a fost scurtă și aprigă, iar pirații au fost forțați să se retragă. Peter le-a ordonat băieților să se întoarcă în peșteră, în timp ce el a plecat să îl urmărească pe Căpitanul Cârlig. Însă acesta deja înota furios, deoarece auzise un ticăit familiar.

Când Peter s-a întors în peșteră, a văzut trei războinici care păzeau intrarea. Deoarece Băieții Pierduți o salvaseră pe Tiger Lily, aceștia au decis să stea cu ei în cazul unui atac al piraților.

În seara aceea, în timp ce i-a dus la culcare, Wendy le-a povestit băieților despre domnul și doamna Darling.

— Wendy, hai să ne întoarcem acasă, au spus John și Michael. Ne este dor de ei!

— Bine, a răspuns Wendy. Peter, dorim să ne întoarcem acasă. Ai putea veni cu noi!

— Faceți ce vreți, a spus Peter. Dar eu nu vin cu voi. Mă bucur că v-am cunoscut.

Peter a zburat departe, prefăcându-se că nu îi pasă. Mai târziu a auzit zgomot de bătălie și a înțeles că pirații i-au atacat pe războinicii care păzeau peștera. Când s-a întors Peter, la peșteră nu mai era nimeni. Spre norocul lui, Clopoțica văzuse totul și i-a povestit că pirații îi răpiseră pe Băieții Pierduți și pe copiii Darling.

La bordul vasului său, Căpitanul Cârlig se bucura de victorie și aștepta sosirea lui Peter Pan. Dar, când liniștea mării a fost întreruptă de ticăitul unui ceas, fericirea lui s-a transformat în teroare. Nu știa că, de fapt, nu crocodilul era cel care se apropia, ci Peter Pan, care imita sunetul ceasului! Peter îl depășise pe crocodil în drum spre vas, însă a observat că nu se mai auzea ceasul. Se prea poate să i se fi terminat bateriile. În timp ce echipajul de pe vas și Căpitanul Cârlig erau ocupați să caute crocodilul, Peter s-a urcat pe cealaltă parte a vasului și i-a eliberat pe Băieții Pierduți și pe copiii Darling.

Apoi, s-a pornit lupta împotriva piraților!

În timp ce copiii și pirații se luptau, Căpitanul Cârlig a dat nas în nas cu Peter. A încercat de două ori să îi taie fața lui Peter cu cârligul, dar băiatul a parat cu ușurință loviturile și l-a împuns pe căpitan între coaste. Cârlig a scăpat sabia și a sărit în apă, fără să bănuiască că acolo îl aștepta liniștit crocodilul. Uite-așa a sfârșit Căpitanul Cârlig.

A doua zi, Wendy, Michael și John au zburat înapoi la Londra și au intrat în casă prin fereastra din dormitor. Deși fuseseră plecați mult timp, mama lor nu închisese niciodată fereastra, sperând că ei se vor întoarce acasă. Când i-a auzit că au sosit, s-a grăbit să urce scările.

— Sunteți aici! a exclamat cu emoție și bucurie, luându-i pe toți în brațe.

Domnul Darling și Nana au intrat și ei în dormitor. N-a existat nicăieri o întâlnire mai frumoasă, al cărei singur spectator era un băiat care pândea la fereastră.

Peter Pan s-a bucurat de multe momente de glorie. Și alți copii îi așteptau. Însă, din când în când, venea să privească cea mai fericită familie pe care a cunoscut-o.

